

τοῦ π(ο)τ(ε) Νικολοῦ, φούρναρις ἀπὸ τὸ ἄνωθε χωρίο καὶ κάτοικος εἰς τὴν παροῦσαν χώραν, εἰς τὴν κοντράδα τῆς Ἐπισκοπῆς, ὁ ὁποῖος Ραγκαβᾶς, θεληματικῶς τρόπου κάνοντας καὶ διὰ τοὺς κληρονόμους διαδόχους του, δίνει εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης εἰς καθάρια πούλησία πρὸς τὸν ἄνωθε μ(ισσέ)ρ Γιάννην, κάνοντας διὰ τὸν ἄνωθε μ(ισσέ)ρ Γεωργό Μαυρομιχαλάκι, ἓνα κομμάτι χωράφι ὅπου ἔχει πατρικό του εἰς τὴν Μάνην, εἰς τὴν Παναγίαν στὰ Κονταργιάνικα ¹⁾, κάστρο τῇ Τζίμοβας, τοῦ κάτω χωρίου, διὰ ριάλια τριάντα, Νο ρ. 30, ὅσον εἶναι καὶ βρίσκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα, νὰ τὸ ἔχη ὁ αὐτὸς Μαυρομιχαλάκις καὶ κάνη ὥς θέλει καὶ βούλεται· καὶ εἰς τὸ παρὸν τοῦ δίνει ὁ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννης Νίκλος τζεγκίνια χρυσᾶ δύο, ὅπου τοῦ ἐμέτρησε καὶ ἔλαβε ἀκόντο καὶ ὑπόσκειται μὲ τὸ γύρισμα ἀπὸ τὸ βιάγγιο τῆς Μάνης, ὅπου μέλλει νὰ κάμη, νὰ τοῦ δίδῃ τὸ ρέστος, ὅπου ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν αὐτὸν Μαυρομιχαλάκι, τὰ ὅποια ριάλια τριάντα τρία εἶναι πρέτζιο τοῦ αὐτοῦ χωραφίου, πάει δακκόρδο καὶ λαβαίνοντας τὴν πληρωμὴν ἐγδύνεται ἀπὸ τὸ ποσέσο τοῦ ἄνωθεν χωραφίου διὰ αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς ἐρχομένους καὶ τὸ δίνει τοῦ αὐτοῦ Μαυρομιχαλάκι, κληρονόμων διαδόχων του μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ ἐτότε ὑπόσκειται μὲ τὰ καλὰ καὶ σωματικῶς καὶ διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ διὰ κάθε ἐναντιότητα, ἰντερέσσα καὶ μεγαυραμέντα εἰς μαρτυρίας.

† μικέλης Φωτεινός ²⁾ μαρτυρῶ,

† γιῶργος νομικὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1708 Νοεμβρίου 22. Ὁ ἐδῶ παρὼν Γιάννης Νίκλος ἔλαβε τὰ ἀντικρυ τζεγκίνια δύο, Νο 2, ὅπου εἶχε εἰσὲ καπάρρο ἀπὸ τὸν Θεοδωρῇ Ραγκαβᾶ καὶ κράζεται πληρωμένος κλπ.

59.

Διαθήκη τῆς 21 Φεβρουαρίου 1708. Νοτάριος Ἰω. Δερόρες (Β:βλ. 7 σ. 1).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. 1708 Φεβρ(ουαρίου) 21 εἰς χώραν Ζακύνθου, εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρὸν Γιάννη Νίκλου, εἰς τὴν κοντράδα τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Ἀνδρίτζη ³⁾, ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος καὶ οἱ κάτωθεν παρακαλεστοὶ

¹⁾ Τοπων. ΒΔ. τῆς Ἀρεοπόλεως, ἄλλως *Κάτω Χώρα* ἢ *Παλαιόχωρα*. Θέσις εἰς ἣν σήμερον εἶναι ἡ λεγομένη *Τάμπια*, ἄνωθεν τοῦ *Λιμενίου*, ὅρου ἐπινείου τῆς Ἀρεοπόλεως, ἔνθα ἡ ἔδρα καὶ οἱ πύργοι τῶν Μαυρομιχαλαίων.

²⁾ Τοπων. Τὸ *Ρυάκι* τοῦ *Φωτεινοῦ* μαρτυρεῖται τῷ 1628 εἰς τὸ χωρ. Μαριῶν, ἕτερον δὲ τῷ 1763 ὅς τοῦ *Φωτεινοῦ* εἰς τὸ χωρ. Καταστάρι.

³⁾ Ὁ ναὸς ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει τῷ 1576 πλησίον τῶν Καμινίων. Ἡ οἰκογ. Α. ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1598.

μάρτυρες ἀπὸ τὴν κυρὰ Παρασκευή, χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) Δημήτρι Κοντόσταβλου καὶ θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Λεούτζη Κονόμου¹⁾ καὶ πενθερὰ τοῦ ἄνωθεν πατρὸν Γιάννη, γνωρισμένη ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, εὐρισκόμενη ἄρρωστη, μὰ ἔχουσα τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς γιὰ νὰ κάμῃ τὴν παροῦσαν τῆς διαθήκην καὶ ὕστερὴν τῆς διόρθωσιν, ἐρωτήθη ἂν ἀφίνη διὰ τὴν ψυχὴν τῆς σὲ φυλακές, σκλάβους καὶ σπιτάλε καὶ εἶπε δὲν ἔχω νὰ ἀφήσω. "Ετι λέγει· ὅταν ἔλθῃ ὁ θάνατος, θέλω νὰ μὲ θάπτουν εἰς τὸν ναὸν τῆς θείας Ἀναλήψεως, εἰς τὸ ταφεῖον τοῦ ἄνωθεν π(ο)τ(ἐ) ἀνδρός μου. "Ετι λέγει· θέλω ὅτι ὁ ἄνωθεν πατρὸν Γιάννης, ὁ γαμπρός μου, νὰ κάμῃ τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ τὸ μερτικὸ τῆς μισῆς βάρκας μου, ὅπου ἔχομε ἀντάμα, ἕως τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔξοδον τῆς θανῆς μου καὶ ἔπειτα μετὰ τοῦτες τὲς ἔξοδιες νὰ γίνωνται τρία μερτικὰ τὸ ὅ,τι ξεδουλέψῃ ἡ αὐτὴ μισή μου βάρκα, παίρνοντας ἓνα μερτικὸ ὁ ἄνωθεν γαμπρός μου καὶ τὰ δύο τὰ δύο μου παιδιά, ὁ κύρ Γιάννης καὶ ὁ Γιωργάκис, καθένας ἓνα μερτικό, μὴν ἡμπορῶντας νὰ διασείσουν τὰ αὐτὰ μου παιδιά τὸν ἄνωθεν γαμπρόν μου, οὔτε νὰ τοῦ δώσουν καμμίαν πείραξιν εἰς τὴν αὐτὴν βάρκα, τὸ μερτικό μου βγάνοντας ὅποτες γενοῦν οἱ ἔξοδες, ὡς ἄνωθεν. "Ετι λέγει· τὸ βλησίδι, τὸ μισὸ μερτικό, ὅπου ἔχω εἰς τὴν αὐτὴν βάρκα, νὰ γένεται τέσσερα μερτικὰ, ἓνα ὁ γαμπρός μου, ἄλλο ὁ κύρ Γιάννης, ἕτερο ὁ Γεωργάκис καὶ ἄλλο ὁ ἑγγονάς μου ὁ Γιάννης. "Ετι λέγει· ὅσο εἶναι ὑγιᾶ ἡ βάρκα, νὰ ἡμπορῇ νὰ τὴν βιατζάρῃ ὁ ἄνωθέν μου γαμπρός χωρὶς νὰ τὸν διασεῖσῃ τινὰς ἀπὸ τὰ παιδιά μου, ἀλλέως καὶ τὸν πειράξουν, νὰ ἔχουν τὴν κατάρα μου καὶ νὰ μὴν ἔχουν τίποτες ἀπὸ τὸ μερτικό μου εἰς ὅ,τι ἄλλο ἡμπορεῖ νὰ μοῦ ἀπαρθενεύῃ ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Μάνην. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος λέγοντας ὅτι ἂν ἴσως καὶ εἶναι τίποτε παραμικρὸν νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι ἐδικό τῆς θέλει νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθέν τῆς γαμπροῦ καὶ ἡ παροῦσα τῆς διαθήκῃ νὰ εἶναι ἡ πρώτη καὶ ὕστερη καὶ νὰ ἔχῃ τὸ στερεόν, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς αἰῶνας, εἰς μαρτυρίας εὐλαβεστάτου ἱερέως Μάρκου Σκούρτα καὶ σ(ινιὸρ) Γεωργάκι Νομικοῦ τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸρ) Θεοδωρῇ.

† μάρκος ἱερεὺς ὁ σκούρτας²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† γιῶργος νομικὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

Στὶς 15 Μαΐου 1708, ἀπέθανε ἡ ἀντικρυς κυρὰ Παρασκευή καὶ ἐπουμπλι-

¹⁾ Οἶκογ. Κονόμου ἐκ Κρήτης μαρτυρεῖται εἰς τὴν νῆσον τῷ 1634.

²⁾ Σκούρτα. Ὡς οἶκογ. ἐπών. ἐν Ἑπτανήσῳ ἀπαντᾷ ἀπὸ τοῦ 1483 βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἀν. σ. 959, οἰκογένεια δὲ ἐκ Θηβῶν ἐν Ζακ. μαρτυρεῖται τῷ 1514 πρβ. ἀνωτέρω ἔγγραφον 32 σημ. 4: Ἱερομόναχος Ἀνθίμος Σ., περὶ τὸ 1606, ἔζησεν ἐν τῇ μονῇ τῶν Στροφάδων. Τούτου σώζεται κῶδιξ ἰδιόγραφος περιέχων κατήχησιν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἀν. σ. 310 καὶ Π. ΧΙΩΤΗ, ἐν Μούσαις, φύλλ. 484.

καρίστη ἡ ἄντικρυς διαθήκη εἰς τὸν ἄντικρυς ναὸν ὅπου ἐθάπτη, πολλοὶ παρόντες.

60.

Κωδικέλλος τῆς 25 Φεβρουαρίου 1708. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 7 σ. 2).

† 1708 Φεβρ(ουαρίου) 25. Εἰς χώραν Ζακύνθου, εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρὸν Γιάννη Νίκλου, ὅπου κατοικεῖ ἡ κυρὰ Παρασκευή, χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) Δημήτρι Κοντόσταβλου, πενθερὰ τοῦ ἄνωθι πατρὸν Γιάννη, εἰς τὴν κονträδα τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Ἀνδρίτζη, ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος καὶ οἱ κάτωθεν παρακαλεστοὶ μάρτυρες ἀπὸ τὴν ἄνωθε κυρὰ Παρασκευή, εὗρισκόμενη ἄρρωστη, μὰ ἔχουσα τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς, διὰ νὰ κάμῃ τὸ παρόν της κωδικέλλο νὰ εἶναι ἀντάμα μὲ τὴν διαθήκην της, γεναμένη στὰ ἄτη μου στὰς 21 τοῦ παρόντος, τὴν ὁποίαν κονφερμάρει, ἐρωτήθη ἂν ἀφίνῃ διὰ τὴν ψυχὴν της, σὲ φυλακὲς καὶ σπιτάλε καὶ εἶπε δὲν ἀφίνω. Ἔτι λέγει· ἐξεκαθαρίζω καὶ θέλω μὲ τὸ παρόν, ὅτι ὁ ἐγγονάς μου ὁ Γιάννης τοῦ π(ο)τ(ἐ) Λεούτζη νὰ ἔχῃ μερτικὸ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ ξεδούλιο τῆς μισῆς μου βάρκας, ὥστε ὅπου νὰ γίνονται τέσσερα μερτικὰ καὶ ἐτοῦτο ἔπειτα τὲς ἐξόδιες τῆς θανῆς μου ἕως τὸν χρόνον ὅπου θέλει κάμει ὁ ἄνωθεν γαμπρός, ὁ πατρὸν Γιάννης καὶ μὲ τὲς φόρμες καὶ κοντιτζιόνες ὅπου διαλαμβάνει ἡ ἄνωθέν μου διαθήκη εἰς τὰ ἄτη σου. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος τοῦ παρόντος κωνδικέλλου, θέλοντας νὰ ἔχῃ τὸ στερεὸν, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς αἰῶνας ἀντάμα μὲ τὴν διαθήκην της, εἰς μαρτυρίας εὐλαβεστ(άτου) ἱερέα Μάρκου Σκούρτα καὶ σ(ινιὸρ) Γιωργάκη Νομικοῦ.

† μάρκος ἱερεὺς ὁ σκούρτας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† γιόργος νομικὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

Στὲς 15 Μαΐου 1708 ἐπουμπλικαρίστη.

61.

Λιβέλλον τῆς 3 Ἀπριλίου 1709. Νοτάριος Α. Μαυροκέφαλος (βιβλ. 5 σ. 75).

† 1709 Ἀπριλίου 3. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἡ κυράττσα Ζωή, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσι Ἀβαρνιώτη¹⁾ καὶ χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Νικολοῦ Σάλιαρη, ἡ ὁποία δίδει εἰς λιβέλλο περπέτου τοῦ παρόντος καὶ ἐκδεχομένου σ(ινιὸ)ρ Δημήτρι Νίκλου τοῦ π(ο)τ(ἐ) Γιώργου ἓνα ὀσπίτιον μὲ αὐλὴ καὶ ξέπορτο χαμώγει παλαιόν, τοῦ μάρκου ὀρυῖες πέντε ἥμισυ ἰντζίρκα καὶ τοῦ πλάτου ὀρυῖες πέντε ἥμισυ ἰντζίρκα

¹⁾ Οἶκογ. τῆς νήσου ἀπὸ τῆς 16 ἐκατονταετηρίδος.

